ولمولای قریة خالصة یدخل منها ما یخرج فاتنبه شقیق وقال ان کان
لمولاه قریة ومولاه مخلوق فقیر ثم انه لیس بهیم لورد فکیف بهیم المسلم
لاجل الرزق ومولاه غنی قال حاتم الاصم کان شقیق بن ابراهیم موسرا
کان یتفقه ویباشر الفتیان فکان عیسی بن ماهان امیر بلخ
وکان یحب کلاب الصید فقد کلبا من کلابه فشعر برجل اراه عنده وکان الرجل
فی جوار شقیق فطلب الرجل وضرب فدخل دار شقیق مستجیرا فمضی شقیق
الی الامیر وقال خلوا سبیله قال الکلب عندی اردده الیکم الی ثلاثة ایام
فخلوا سبیله والتفت شقیق جهنما لما صلع فلما کان الیوم الثالث کان
رجل عایا من بلخ یرجع فوجد فی الطریق کلبا علیه جلادة فاخذه وقال
اهدیه الی شقیق محمله الیه فنظر شقیق فاذا هو کلب الامیر فبشره وحمد الله
وتخلص من الضمان فرزقه الله الانتباه فتاب مما کان فیه وسلک طریق الزهد
وحکی حاتم الاصم قال کنا مع شقیق فی مصاف نحن راکبه ترکی فرومی لا نری
الا رؤس تندر ورماح تقصف وسیوف تقطع فقال لی شقیق کیف
نفسک یا حاتم فی هذا الیوم تراه ما کنت فی لیلة الی زفت الیک امرأتک
فقلت لا والله قال لکنی والله لدی نفسی فی هذا الیوم مثل ما کنت تلک اللیلة
وصف فقیل له ما اخوفک ما تلقی نفسک منک فقال ما هذا فنحن وعدنا الی شئ
من الطاعات فلم یجیبنی فمضینا الی مسجد وقال منذ ثلثین سنة اصلی
واعتقادی فی نفسی عند کل صلوة کانی مجیبنا ابدا ان افطع زنار
سمعت محمد بن الحسین یحدث انه قال ابو یزید لو نظر ثم الرجل عطر
الکرامات حتی یمر فی الهوا فلا تغتر به حتی تنظر کیف تجد وقوفه عند الامر
والنهی وحفظ الحدود والاداء الشریعة وحکی عن البسطامی عن ابیه
انه قال ذهب ابو یزید لیلة لما یجوز الرباط لیذکر الله عما یجوز الرباط فبقی

ولد ۱۴

بن عاصم سئل ابو یزید بای شئ وجدت هذه المعرفة فقال ببطن جایع
وبدن عار وقال سمعت الله عملت فی المجاهدة ثلثین سنة فما وجدت
شیئا اشد علی من العلم ومتابعته ولولا اختلاف العلما لبقیت فی
اختلاف العلما رحمة الا فی تجرید التوحید وقیل لم یخرج ابو یزید من الدنیا
حتی استظهر القرآن وقال ابو یزید لقد همت ان اسئل الله ان یفتینی
مونة الاکل ومونة النسا ثم قلت کیف یکون لی ان اسال احدا هذا
ولم یسأ رسول الله صلی الله علیه وسلم فلم اسال ثم ان الله کفانی مونة
النسا حتی لا ابالی استقبلتنی امراة او حایط سئل ابو یزید عن ابتدا
وزهده فقال لیس للزاهد منزلة فقلت لما ذا فقال لانی کنت ثلاثة ایام
فی الزهد فلما کان الیوم الرابع خرجت منه الیوم الاول زهدت فی الدنیا
وما فیها والیوم الثانی زهدت فی الاخرة وما فیها والیوم الثالث زهدت
فیما سوی الله فلما کان الیوم الرابع لم یبق لی سوی الله فهمت فسمعت هاتفا
یقول یا بایزید لا تقوی معنا فقلت هذا الذی اردت فسمعت قایلا یقول
وجدت وجدت وقیل لابی یزید ما اشد ما لقیت فی سبیل الله فقال لا یکن
وصفه فقیل له ما اخوفک ما تلقی نفسک منک فقال ما هذا فنحن وعدنا الی شئ
من الطاعات فلم یجبنی فمضینا الی مسجد وقال منذ ثلثین سنة اصلی
واعتقادی فی نفسی عند کل صلوة کانی مجیبنا ابدا ان اقطع زنار
سمعت محمد بن الحسین یحدث انه قال ابو یزید لو نظر ثم الرجل عطر
الکرامات حتی یمر فی الهوا فلا تغتر به حتی تنظر کیف تجد وقوفه عند الامر
والنهی وحفظ الحدود والاداء الشریعة وحکی عن البسطامی عن ابیه
انه قال ذهب ابو یزید لیلة لما یجوز الرباط لیذکر الله عما یجوز الرباط فبقی

ولد ۱۴

ترکی ادرق بفتحتین یعنی سیه کرد از زخم تیر خفا ثبت کند غطیط بده طای مهمله یعنی آواز خرخر که از کلوی بعض مردم بحالت آخر خواب کامل برمی آید

و هرب

من احد قاء شقیق

فانه یشتغل بالنفی

فصل

بالقیت

والبو یزید کان اجلهم حالا فیصل سنة ۲۶۱ وقیل سنة ۲۳۴ قال حسن